

Na věci nic nemění, že podle těchto dřívějších norem měly — jak stížnost dovozuje — náhradní ústavy po uplynutí 18 měsíců po vystoupení člena účtovat ve svých bilancích pro případ opětného vstupu pouze zákonné premiové rezervy, a že náhradní ústavy mohly části premiových rezerv vystoupilých členů, převyšující rezervy zákonné, použít v rámci stanov k jiným účelům, neboť cit. ustanovení § 68, zavádějíc úpravu novou, nařizuje převáděti rezervu statutární s jediným omezením, že připouští srážku splátek, které pojištěnec dluhoval v době výstupu, kdežto na poměry, jak se v náhradních ústavách vyvinuly vzhledem k obsahu norem dřívějších, žádného zřetele nevzalo. Poněvadž pak v zák. č. 89/20 není ani jiného ustanovení, z něhož by mohl býti dovozen opak, zejména není ustanovením takovým ani předpis § 94, o němž již dříve bylo jednáno, nemohla býti stížnost uznána důvodnou, pročež ji bylo zamítnouti.

Č. 10.477.

O b e c n í d á v k y: * Členství v domácnosti držitele bytu po rozumu § 3 odst. 1 prav. o dávce z přepychových bytů vl. nař. č. 143/22 předpokládá principiálně, že ta která osoba v oné domácnosti trvale se zdržuje. Přerušením tohoto pobytu členství jen tehdy nezaniká, stalo-li se přerušení pouze dočasně z příčin, které již předem objektivně jeví se jako pouze přechodné.

(Nález ze dne 6. dubna 1933 č. 2012/32.)

V ě c: Max L. v P. proti okresnímu úřadu v Děčíně o dávku z přepychových bytů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 2. července 1930 vyměřil starosta města P. st-li dávku z přepychových bytů na r. 1930 částkou 500 Kč ze 2 přebytečných místností. Odvolání zamítlo obecní zastupitelstvo z těchto důvodů: Byt pozůstává z kuchyně, 5 pokojů, jedné obytné komory a jedné obytné komory o výměře méně než 10 m², která platí za poloviční místnost a při výměře dávky v úvahu nepřichází; poněvadž členy domácnosti jsou tři osoby, jest dávku vyměřiti ze dvou místností. Rudolf R. nemůže se počítati jako člen domácnosti, poněvadž má svoje bydliště v K. a zdržuje se u st-le pouze návštěvou přes sobotu a neděli. — Také okresní úřad zamítl odvolání z důvodů rozhodnutí obecního zastupitelstva.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss: — — — — —

Stížnost namítá, že žal. úřad neprávem nepočítal syna st-lova, Rudolfa R., za člena st-lovy domácnosti.

Žal. úřad, přejav důvody obecního zastupitelstva, neuznal Rudolfa R. za člena st-lovy domácnosti proto, že Rudolf R. má svoje bydliště v K. a u st-le se zdržuje pouze návštěvou v sobotu a v neděli; úsudek ten založil patrně na zprávě policejního úřadu v P. ze 3. července 1930, podle níž Rudolf R. jest úředníkem banky v K., tam také ve všedních dnech bydlí a pouze přes sobotu a neděli zdržuje se u rodičů v P. Stížnost naproti tomu dovozuje, že Rudolf R., který od 1. listopadu 1926

byl přijat do služeb lidové banky v L., filiálka v P., konal od začátku listopadu 1928 do začátku listopadu 1930 službu ve filiálce uvedené banky v K., od této doby zase ve filiálce P.-ské, a že byl tedy hlášen v K. pouze ke konání služby a přechodnému pobytu, nikoli však s trvalým bydlištěm.

Nss nemohl této námitce dáti za pravdu.

Dávka z přepychových bytů má podle úmyslu zákonodárce postihnouti místnosti, které majitel bytu drží nad potřebu zákonodárcem uznanou. Měřítkem této potřeby je podle § 2 prav. počet členů domácnosti. Domácnost v tomto smyslu tvoří pak podle § 3 odst. 1 držitel bytu a všechny osoby, které do bytu trvale přijal. Tím dávají pravidla zřetelně najevo, že k členům domácnosti v tomto smyslu lze počítati jenom ty osoby, které z vůle držitele bytu trvale sdílejí s ním domácnost v tomto bytě vedenou. Toto trvalé sdílení domácnosti předpokládá principiálně, že ta která osoba v domácnosti držitele bytu trvale se zdržuje a tam ukojuje veškerý své životní potřeby, jimž normálně domácnost slouží.

Společenství domácnosti není ovšem přerušeno již tím, že člen domácnosti fakticky ji opustí, stalo-li se tak pouze dočasně z příčin, které již předem jeví se objektivně jako pouze přechodné. Tomu dávají pravidla sama výraz ustanovením § 3 odst. 1 věty druhé, že děti nebo schovanci poplatníkovi, kteří pro návštěvu škol nebo studium zdržují se v cizině, počítají se za členy domácnosti, jestliže pravidelně o prázdninách bydlí s rodiči nebo pěstouny v bytě, o který jde. Přeruší-li však člen domácnosti pobyt v domácnosti držitele bytu z příčiny, která nejeví se již předem jako pouze dočasná a přechodná, pak je tím přerušeno také společenství domácnosti v onom bytě vedené a ona osoba přestává býti členem této domácnosti. Zda je tomu tak či onak, bude možno posouditi jen podle okolností konkrétního případu, jak se jeví ve své spojitosti a ve svém celku.

Jestliže v daném případě Rudolf R., který měl již své samostatné povolání, byl přikázán ke konání služby filiálce banky v K., aniž přikázání to již předem bylo omezeno jen na určitou přechodnou dobu, v K. také po celý týden byl normálně a pravidelně zaměstnán, a pouze v sobotu na neděli dojížděl na návštěvu rodičů do P., mohl žal. úřad právem z těchto okolností usuzovati, že odchodem jeho do K. bylo domácí společenství jeho s jeho rodiči přetrženo, a že tedy ve smyslu dávk. pravidel přestal býti členem domácnosti st-logy v P. Jakým způsobem byl v K. přihlášen, je pro spornou otázku irelevantní.

Č. 10.478.

Živnostenské právo. — Samospráva obecní: Není třeba zvláštního povolení obce, aby majitel nájemního auta, jemuž živn. úřad přikázal stanoviště na určitém veř. prostranství v obci, směl místa toho užívat k uvedenému účelu.

(Nález ze dne 6. dubna 1933 č. 2806.)